

Bàsquet Ribes 25 anys d'història

Sant Pere 2004

2 INTRODUCCIÓ

Aquest escrit que ara teniu a les mans, ha estat realitzat amb la base de tres importants treballs que s'han dut o que encara s'estan duent a terme durant aquest any, en el què es commemoren els 25 anys de la pertinença del Club Bàsquet Ribes a la Federació Catalana de Bàsquet, tres treballs totalment diferents encara que tots ells, importants treballs d'investigació, l'exposició fotogràfica "Bàsquet Ribes, 25 anys en imatges", el treball de recerca que han fet un grup d'alumnes de 3er.curs d' ESO de Can Puig i l'esborrany d'un altre treball, el llibre del bàsquet, que encara no ha vist la llum, però en el què s'intentarà que quedi reflectida en la mesura que sigui possible tota la història del bàsquet dins el poble.

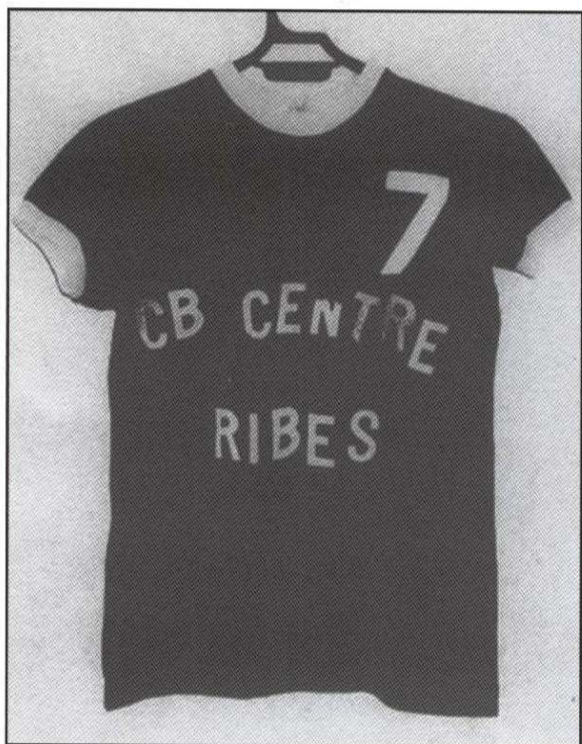
Com que aquest llibret que teniu a les mans, no hagués estat possible sense tota la gent involucrada en aquests treballs vull començar donant les gràcies a tothom qui ha col·laborat en la realització d'aquests.

BÀSQUET CENTRE

La història real del Bàsquet Ribes, no comença sota aquest nom, en realitat, molts anys abans era, aproximadament l'any 1952 quan un grup de joves començaren a jugar aquesta relativament nova disciplina, nova aquí, ja que es tracta d'un esport creat l'any 1891 per en James A. Naismith, professor d'educació física a Springfield (Massachusetts, EE.UU) per tal de ser practicat tot l'any en un local tancat, aquí, com veieu va arribar molt mes tard i les condicions en les que es practicava no eren exactament iguals a les que coneixem ara (mireu els peus dels jugadors de la foto).

jugadors a l'any 1955

Primers equips del C.B.Centre

En aquells temps, l'entitat que cedia les seves instal·lacions era el Centre Parroquial, però no varen tenir l'èxit esperat, i amb l'aparició del futbol sala, que es practicava a la mateixa pista, el bàsquet es va anar desinflant.

No va ser fins als inicis dels 70 que la relació va quallar i es va crear el que durant molts anys va ser el club de bàsquet del municipi, el Bàsquet Centre, ja sota aquest nom, va començar a créixer el club, va ser en Joan Estrada, especial home, duia (i encara du) el bàsquet a la sang, ja de ben jove va fitxar per l'Espanyol, més tard va marxar a Bèlgica i va participar a la copa d'Europa amb el Royal IV, participà als jocs olímpics de Roma de l'any 1960 i finalment va tornar a Barcelona, on va fitxar per el Picadero, però problemes personals l'obligaren a deixar el bàsquet i fou ell qui inicià en aquest esport a un bon grup de nois i noies de Ribes, un dia els van veure jugar a la pista del Centre Parroquial i es van posar a jugar amb ell, aquests inexperts nois varen veure un mestre i l'hi van demanar que els entrenés, ell va ser l'encarregat de convèncer a Mossèn Jesús que deixes la pista, pràcticament abandonada per a fer una mica d'esport, quant a les noies, va ser la Madre Elvira, qui va accedir a que les seves alumnes es dedicuéssin a la pràctica d'aquesta modalitat esportiva tan "femenina".

Més endavant es va incorporar en Paco Conesa, ja vàrem tenir uns entrenadors que en sabien molt de bàsquet i van aconseguir que els components dels equips s'ho agafessin molt seriosament i comencessin a competir en un campionat comarcal impulsat des del club amb el nom de Trofeu Consell Parroquial que va tenir lloc durant els mesos de març, abril i maig de l'any 1973.

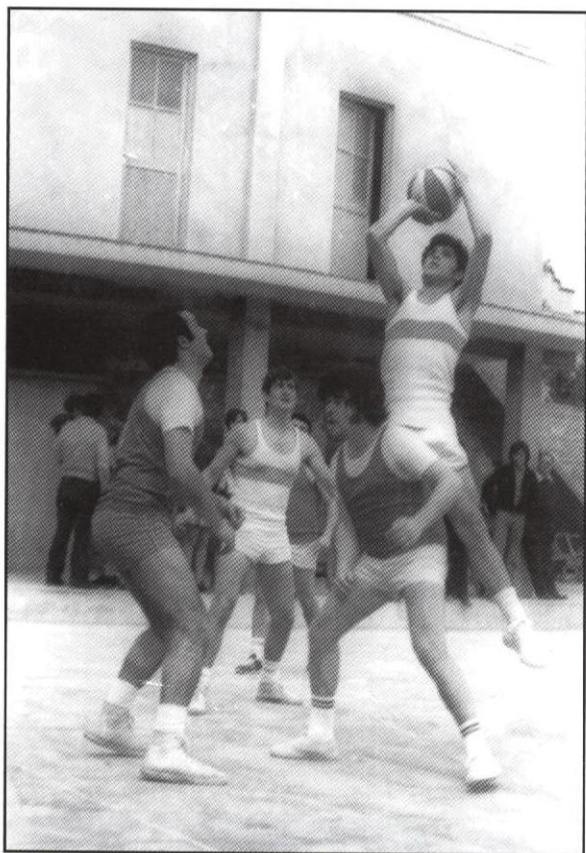
Al setembre d'aquell any, les noies començaren a competir en un campionat provincial creat des del règim anterior per la "Organización Sindical de Educación y Descanso del Tiempo Libre" popularment: Educación y Descanso.

Núria Escofet,
 Montse Miret,
 Mercè Vivó,
 Dolors Capdet,
 Maria Marcer,
 Enriqueta Roig,
 Paco Conesa
 (entrenador)
 Agueda Roig,
 Mercè Camps,
 Maria Giralt,
 Mercè Carbonell,
 Lourdes Rigualt,
 Rosa Mestre

Horacio Plaza,
 Joan Estrada,
 Anton Pañella,
 Ricard Giralt,
 Emmanuel Evers,
 Sento Vivó
 J.A. Agustí, Paco
 Conesa, Manel
 Gómez, Albert
 Roig, Josep
 Pascual, Toni Blai.

Però aquest període, també té un final, produït per la decisió del Consell Parroquial d'eliminar l'equip sènior masculí, la qual cosa obliga a jugar només a l'equip femení, que segueix encara una temporada més, la 75-76, però la desaparició del CAC, que fins ara els hi donava suport econòmic, va fer trontollar l'equip en quedar-se sense recursos econòmics, obligant-lo a dissoldre's.

Després d'això, subsisteixen equips de categories inferiors, que participaven en campionats escolars comarcals, uns amb en nom de Club Bàsquet Centre, altres sota l'aixopluc del GER.

Un temps després, al final de l'any 1978, antics membres del Club Bàsquet Centre, comencen a plantejar-se la creació d'una nova entitat, que aglutini tots els esforços fets en relació al bàsquet i ja al mes de gener de l'any 1979, es convoca una reunió a l'escola El Pi de la què sorgeix la idea de crear una junta gestora, que tindrà com a objectius bàsics la redacció d'uns estatuts i la recerca de massa social que faci possible la creació del nou club.

BÀSQUET RIBES

El dia 10 de juny de 1979 en un local cedit als baixos de l'ajuntament, se celebra la primera assemblea general dels anomenats pre-socis del Bàsquet Ribes, l'ordre del dia, transformar el projecte d'estatuts en definitius i després de repassar tots els punts, són aprovats amb una sola esmena, inclosa a proposta d'En Muç Vall i Soler, aquests estatuts són presentats al Consell Superior d'Esports i legalment, comença a existir el Club Bàsquet Ribes.

La primera junta del nou club, estava integrada per les següents persones

Antón Milà, Josep Pascual, Josep Mª Paños, Pere Jacas, Manuel Rosell, Saturní Triquell, Mª Assumpció Coll, Josep Gómez, Pere Humà i Pere Planas.

El pressupost d'aquesta primera temporada, la 79-80 era de 153.600 pts i el lloc on es disputaven els partits la pista polisportiva, compartida amb el hoquei.

Aquest any se celebra el primer trofeu Sant Pere, amb la participació de 4 equips masculins i 4 femenins, amb els següents resultats:

Femení:

S.R. Retiro - C.B. Vilanova = 57-31

C.B. Monjos - Bàsquet Ribes = 41-20

Masculí:

C.B. Vilanova - S.R. Retiro 77-40

Bàsquet Ribes -C.B. Monjos = 88-68

Femení 3er 4art lloc

C.B. Vilanova - Bàsquet Ribes = 31-20

Final femenina

S.R. Retiro -C.B. Monjos= 41-32

Masculí 3er 4art lloc

S.R. Retiro - C.B. Monjos =51-24

Final masculina

C.B. Vilanova - Bàsquet Ribes = 74-35

Primer equip femení
 Mercè Vivó, Maria Marcer,
 Sr. Torruella(entrenador)
 Dolors Pascual, Cristina
 Mestre, Joancal Miret
 Miona Giralt, Mercè
 Carbonell, Maria Nieto,
 Montse Apellaniz, Mercè
 Albareda

7

Primer equip masculí
 J. Antonio López, Xavier
 Miret, Pere Jacas, Enric
 Lopez, Joan Estrada
 (entrenador)
 Pere Juliachs, Saturní
 Triquell, Josep Maria
 Paños, Josep Pascual,
 Josep Lluís Fèlix

BASQUET RIBES

Butlletí Informatiu

I Setmana de Basquet del Garraf

II Trofeu Sant Pere

II Setmana de Basquet del Garraf
III Trofeu de Sant Pere

Del 12 al 21 de juny de l'any 1981

Festa Major de Sant Pere de Ribes

Basquet Ribes

III Setmana de Basquet del Garraf
IV Trofeu Sant Pere

Sant Pere de Ribes
Del 28 de maig al 5 de juny del 1982
Organització: BASQUET RIBES

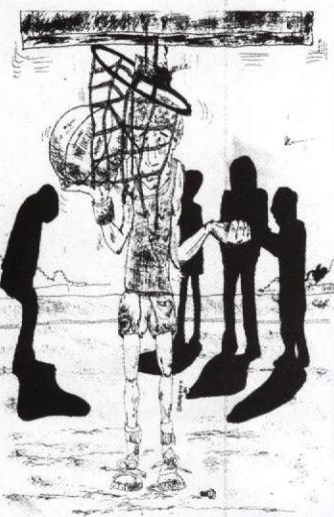
V Setmana de Basquet del Garraf

VI Trofeu Sant Pere

Del 1 al 10 de juny del 1984

Organitza: Basquet Ribes

ST. PERE DE RIBES

VII Setmana de Basquet del Garraf
VIII Trofeu Sant Pere

del 6 al 15 de juny 1986

VII Setmana de Basquet del Garraf
IX Trofeu Sant Pere

del 3 al 14 de juny 1987

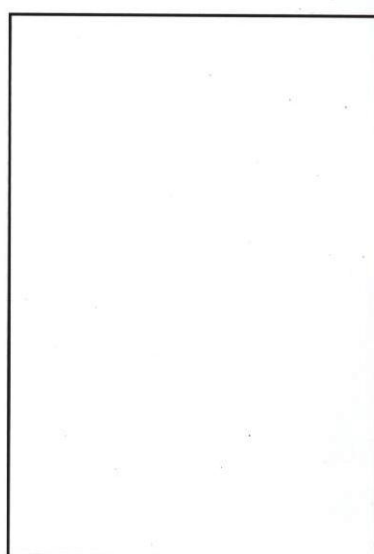

BASQUET RIBES

XI Setmana de Basquet del Garraf
XII Trofeu Sant Pere

1989
1990

De l'1 al 10 de juny de 1990

VI Setmana de Basquet del Garraf
VII Trofeu Sant Pere

Del 7 al 16 de juny del 1985

ORGANITZA: BASQUET RIBES

ST. PERE DE RIBES

Uns mesos després, es produeix l'esperat primer partit oficial, el 30 de setembre arriben els primers visitants, el C.B. Tiana masculí i el Cosmos femení, aquest començament de temporada va ser molt irregular, les noies van guanyar cinc partits seguits, per després començar a perdre-ho tot i el nois guanyaven a casa, però a fora res de res.

Aquesta primera temporada el club estava format per aquests dos equips, mes quatre equips escolars. Després d'un any de vida, arriba l'estiu i es decideix tornar a organitzar el trofeu Sant Pere, ja en la seva 2ª edició, però aquest any s'emmarca dins el que serà la primera setmana del bàsquet, que encara hores d'ara es continua celebrant.

La següent temporada comença amb un nou equip federat, i ja són tres, el júnior masculí, d'altra banda, la junta, experimenta petits canvis i està formada per:

Anton Milà, Josep Pascual, Antoni Nieto, Joan Estrada, Pere Juliachs, Josep Gómez, Maria Marcer, Mª Mercè Carbonell, Enric López i Pere Jacas.

El pressupost per aquesta propera temporada puja fins a les 353.000 pta.

El club anava creixent i paral·lelament s'anaven gestant noves actituds, noves necessitats, noves aspiracions i comença una etapa molt important.

Bàsquet Ribes i les escoles

Per els volts de Nadal d'aquell mateix any, ja es veu la necessitat de créixer, de incorporar gent nova, que per anar be, havia de començar des de el principi i s'ajuntaren dues necessitats, per una part, la pròpia del club, de crear un planter de jugadors que anessin creixent amb el bàsquet i per altre part la necessitat que tenia el municipi de fomentar l'esport a les escoles, d'aquesta conjuntura, va sorgir la col·laboració del Bàsquet Ribes amb la escola i el dia 12 de gener de l'any 1980 s'inicia el campionat escolar del Garraf, en la modalitat de bàsquet, són entrenats, per la gent del Bàsquet Ribes, hi prenen part 6 equips, cadet, infantil A i B i aleví femenins, cadet i infantil masculí, que eren entrenats per:

Josep Pascual (cadet masculí)
Maria Giralt (cadet femení)
J.A. López i J. L. Fèlix (infantil masculí)
Pere Juliachs (infantil femení)
Maria Marcer (infantil femení B)
Montserrat Rigual (infantil femení A)
Anton Milà (aleví femení)
també hi havia un equip benjamí femení entrenat
per en J.M. Panyos.

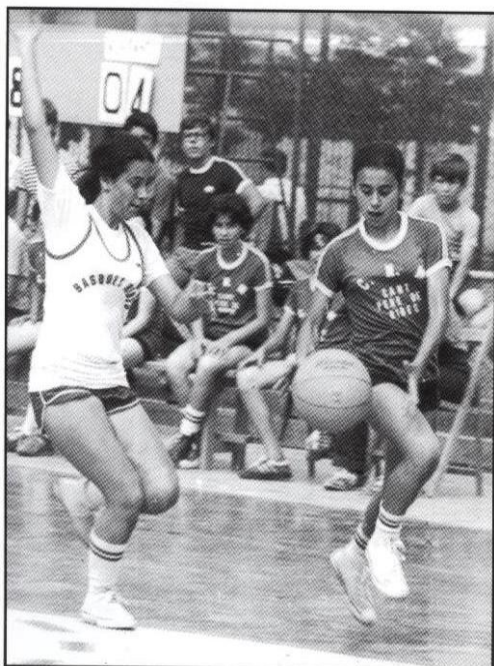
A tall d'exemple, la feina donava resultats i el equip infantil es varen proclamar campiones de copa comarcal i sotscampiones de lliga, també les alevins, campiones de lliga i sotscampiones de copa.

Aquesta tasca va durar molts anys, molta gent es va il·lusionar amb el bàsquet, la canalla s'ho passava d'allò mes bé jugant, i els entrenadors, que alhora eren jugadors de categories superiors fruien ensenyant allò que sabien a noves generacions de jugadors, cert es que molts abandonaven per el camí, però d'altres, que ara possiblement esteu llegint aquest escrit, continuaven fent d'aquest esport, part de la seva vida.

Aquests equips, participaven en les competicions del Consell Escolar i en diversos partits que s'organitzaven entre escoles de la comarca i d'altres comarques veïnes.

L'any 1985, el club ja constava d'onze equips, entre federats i escolars, però l'any següent (1986) es va decidir agrupar diverses categories i com només hi havia una escola (Els Costarets), les categories escolars es varen veure reduïdes sensiblement, molts esports per pocs nens, i el nombre d'equips es va abaixar a set en total.

Mai podrem estar prou agraïts a les persones que van fer possible aquesta relació, que va durar uns 8 anys, fins l'any 1987.

A l'esquerra, dues germanes jugant en equips diferents, al partit Bàsquet Ribes vs. CNM Sant Pere de Ribes.

L'any 1987, es va assolir allò que en aquells moments era més esperat, el nou pavelló s'acabava de construir i ja es podia jugar encara que fes mal temps, en un terra que no estava constantment ple de pedres i en el que no et quedaves congelat mentre estaves a la banqueta o mentre eres un simple espectador, (una curiositat es que mai ha estat oficialment inaugurat o com a mínim ningú ho recorda)

A més a més, els equips sèniors anaven pujant de categoria i es necessitava una pista de les característiques exigides per la Federació Catalana de Bàsquet i així, per que negar-ho també era més fàcil trobar nens i nenes disposats a jugar o millor dit, pares i mares disposats a portar els seus fills i filles a jugar, aquest esdeveniment, va donar una bona empenta al club i va ajudar a consolidar-lo. Així també, una altre tasca que es va dur a terme, com va ser l'escola d'estiu, va possibilitar que la canalla del poble passés part de l'estiu practicant un esport i alhora coneixent el bàsquet, amb la possibilitat de captar noves vocacions esportives, aquesta primera escola d'estiu, es va dur a terme del 6 al 14 de juliol del 1987.

Aquesta tasca, prou important, es va decidir cancel·lar-la posteriorment, per l'existència d'altres ofertes lúdiques que duïen a terme les entitats del poble (Ger, Xulius, Centre Parroquial) i el club va considerar que ja era prou interessant i profitosa l'existència de casals i colònies d'estiu de les entitats.

Progressivament el club anava creixent, la temporada 88-89, ja tenim 2 equips sènior i 2 júnior, masculins i femenins i 7 equips escolars, la següent temporada, els equips escolars passen a ser 9, el creixement no es podia aturar, la següent temporada, per primera vegada no se celebra el trofeu Sant Pere ja que l'equip sènior es trobava disputant la lligueta d'ascens a 2ª catalana, cosa que es va aconseguir.

Primer estiu al pavelló

El temps anava passant, ara pujàvem ara baixàvem de categoria, per exemple l'any 1995, al número 106 corresponent al mes de Juny de la revista municipal MONTGRÒS, es publicava la notícia que el Bàsquet Ribes es proclamava doble campió, per el fet d'haver aconseguit l'ascens a Tercera Preferent i a més a més el títol de Campió de Catalunya.

1ª Escola D'estiu
any 1987

Aquests són una
part dels jugador
d'aquell equip,
malauradament no
disposem de fotos
de la temporada.

Hores d'ara, moltes coses han canviat, però no pas els èxits aconseguits per els nostres equips. Sense anar més lluny, fa un parell de temporades, celebràvem l'ascens a Primera Catalana de l'equip sènior femení, aquest mateix equip, assolí la passada temporada el Campionat de Catalunya de la categoria i a més a més l'ascens a Segona Nacional.

L'equip júnior masculí, es proclama campió del seu grup, jugant les fases del campionat de Catalunya on arribà a semifinals. També podríem demanar molt més, però per a un equip modest com és el nostre són uns resultats prou importants.

Aquesta temporada, podríem considerar-la com a una temporada de traspàs, a nivell esportiu els equips es mantenen a la part mitjana de la classificació.

A nivell general us podem informar de l'actualitat del club, en aquests moments, tenim els següents equips:

1. Escola, mixta	10. Cadet masculí A
2. Benjamí masculí	11. Cadet femení A
3. Benjamí femení	12. Cadet masculí B
4. Aleví masculí	13. Cadet femení B
5. Mini masculí	14. Júnior masculí
6. Pre-infantil masculí	15. Sènior masculí A
7. Pre-infantil femení	16. Sènior femení A
8. Infantil masculí	17. Sènior masculí B
9. Infantil femení	18. Sènior femení B

Si considerem una mitjana de 10 jugadors per equip estem movent al voltant de 180 jugadors, tenim uns coordinadors, que a la vegada són entrenadors, cada equip té el seu delegat, em creat una comissió esportiva, per tal de poder separar els temes estrictament esportius dels merament administratius o de gestió. Al començament de temporada la junta estava formada per set membres, amb una nova incorporació al principi però malauradament, al final de la temporada ens deixaran dues persones, vinculades al club de fa molts anys.

Sènior femení
2001-2002

2001-2002

Júnior masculí
2002-2003

junta 2003

Semifinals júnior masculí

temp.2002-2003

Cadet femení B temporada

2003-2004

En aquests moments el club està utilitzant el pavelló poliesportiu i la pista dels Costarets, per entrenar i jugar els partits i la pista del IES Can Puig per entrenar determinats equips, des d'aquí volem agrair a la direcció de l'institut la col·laboració que ens permet poder realitzar entrenaments de les categories inferiors, generalment són nois i noies que van al mateix institut, aquesta col·laboració es d'agrair ja que no totes les institucions del poble mostren la mateixa predisposició a la col·laboració, som un club en expansió, limitat per la manca d'espai, ja que hem de compartir el pavelló amb dos clubs més, la qual cosa limita molt la disponibilitat de pistes per entrenar o jugar.

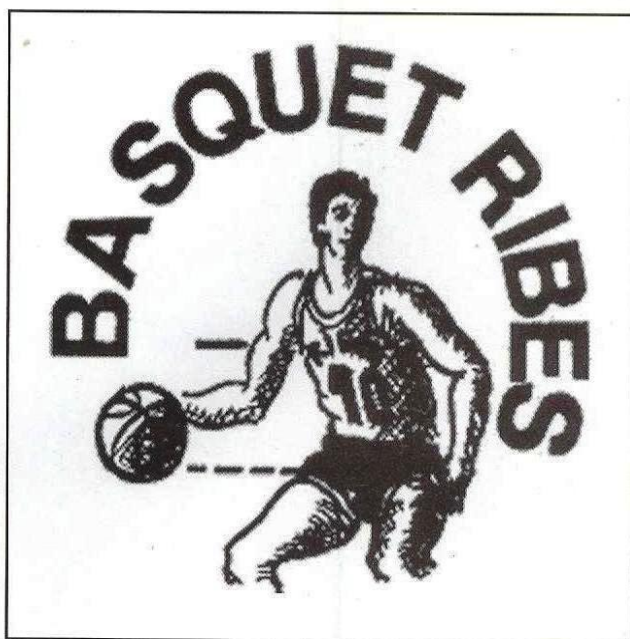
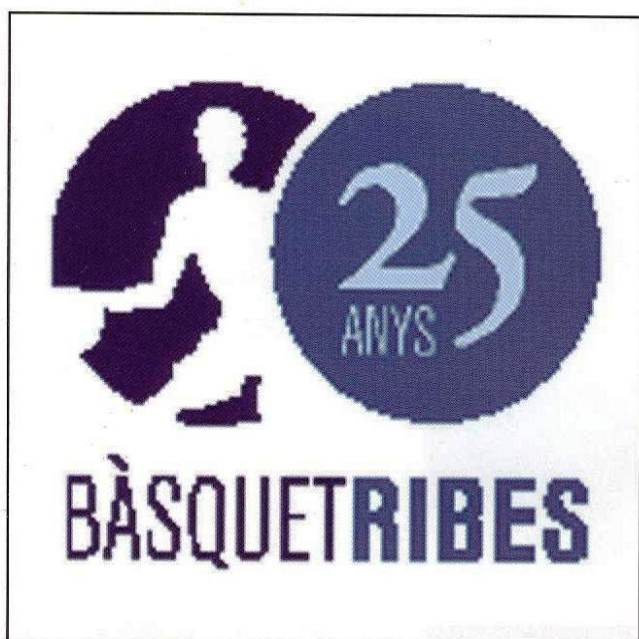
EPÍLEG

Voldria acabar aquesta separata explicant la meua experiència personal en relació al Club Bàsquet Ribes.

Sóc relativament nou al municipi, col·laboro a la junta del Bàsquet Ribes des de finals de la temporada passada i quan aquest any el president em va proposar de participar-hi mes activament, en primer lloc com a membre de la comissió dels 25 anys però quasi immediatament com a membre de la mateixa junta del Club vaig acceptar (tots coneixeu al president, qualsevol s'hi nega!), ja que els meus dos fills són jugadors del Club i creia que un club com aquest mereixia tota l'ajuda que jo l'hi pogués donar.

He de dir però, que penso que el Club es mereix molt més que això, m'explico:

he trobat un club que representa al municipi allà on vagi, per tots els jugadors, es un orgull pertàn-

Logo dels 25 anys i a la dreta l'antic logotip.

yer al Club Bàsquet Ribes per els acompanyants, és un orgull recolzar al Club Bàsquet Ribes, per els membres de la junta és un orgull defensar els interessos del Club Bàsquet Ribes (encara que això representi barallar-se dia si, dia també amb representants del consistori), els entrenadors s'enorgulleixen d'entrenar a jugadors del Club Bàsquet Ribes, encara que sigui als equips pitjor classificats de la seva categoria, i he de dir que tot això m'ha portat a enorgullir-me de pertànyer a la junta d'aquest club, de lluitar per aconseguir el suport que calgui, perquè esteu davant d'un Club ben viu, com ho demostra la quantitat d'equips que el formen, 13 equips en nois i noies de menys de 16 anys (si seguim la mitjana de 10 per equip = 130) això és futur i per això seguirem lluitant, a la vegada que demanem ajuda a tot aquell interessat en participar d'una manera o d'una altra, de col·laborar amb el club, perquè el club sou vosaltres, sense la gent d'aquest poble, no existiríem, una mostra la teniu en el partit del passat 9 de maig d'enguany, el derbi comarcal, Ribes – Vilanova, va corre la veu que era un partit important, i els que hi éreu, ho vau comprovar, el pavelló ple de gom a gom, gent per tot arreu, animant; no va haver ni un moment de silenci, un entrenador, que va arribar una mica tard, va fer el comentari : "això posa la pell de gallina".

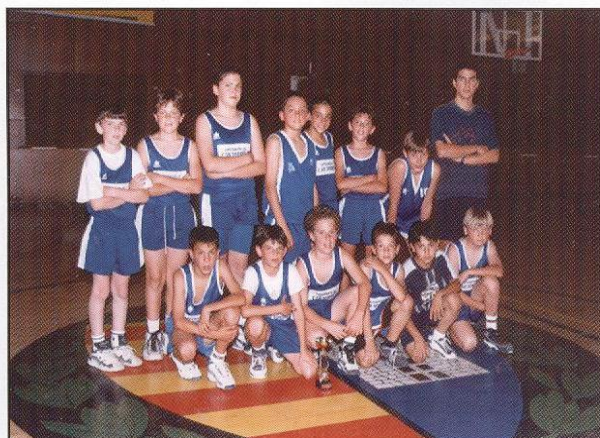
Us encoratjo a venir a veure els partits, a fruitar de l'esport en el sentit més pur, l'esport amateur, un digne representant del qual celebra enguany el 25 anys de pertinença a la Federació Catalana de Bàsquet i desitjant que puguem celebrar els 50 anys amb la mateixa força i la mateixa empenya que caracteritza al poble ribetà.

Bàsquet Ribes, per molts anys!!

Samarreta actual.

A l'altra pàgina, diversos equips de diferents èpoques, només és una mostra, la història sou vosaltres, endavant.

AGRAÏMENTS

Totes aquestes persones han contribuït d'una o altre manera en la creació d'aquesta separata: Els i les alumnes de 3er d'ESO de Can Puig: Iria, Unió, Laia, Clara, Saskia Joan, amb el seu crèdit de síntesi, que repassa la història del Club Bàsquet Ribes.

El primer president del Club, Anton Milà, memòria viva del bàsquet.

La comissió organitzadora de l'exposició Bàsquet Ribes 25 anys en imatges, per la difícil tasca de buscar, seleccionar i classificar les fotografies per l'exposició i que en part es recullen aquí.

L'actual president del Club, Josep Pascual, motor del club, sense el qual, potser no s'haguessin fet tantes i tantes coses.

I tota la gent de Ribes que estima aquest Club ja que sense ells no existiríem.

3 x 3 veterans, estiu 2003.

**Ajuntament
Sant Pere de Ribes**